

Beste groep,

Het was bij tijden hartverwarmend, soms confronterend maar vooral ook opvallend vertrouwd en alledaags om je steeds weer te hebben mogen ontmoeten. Om onze ervaringen te consolideren draag ik je deze brief voor. En omdat ik jou steeds weer ontmoette, maar tegelijkertijd ook deel van jou uitmaakte wordt dit een misschien wat vreemde brief. Want waar ik het over jou heb, gaat het soms ook over mij. En waar ik het over mij heb, gaat het per definitie over jou.

Groep; ik heb me herkend in wat je vertelde en me ook verwonderd over waarmee je op de proppen kwam. Het is me opgevallen dat er een enorme hoeveelheid stemmen in jou schuilgaat. Er waren momenten dat deze stemmen over elkaar heen buitelden om zich te laten horen. Andere momenten bleven ze stil.

De stem van Rober – die ook vaak aanwezig was – maakte mij steeds weer bewust van hoe ongelofelijk veel er niet gezegd werd. Je hebt verhalen met me gedeeld en ik heb jou deelgenoot gemaakt van een aantal van mijn verhalen. Maar de hoeveelheid aan niet vertelde verhalen moet haast onmetelijk zijn. Een bitterzoete realisatie. Bitterzoet, omdat het de verhalen die je wel met me deelde des te waardevoller maakt.

Beste groep, ik wil ook graag even met je stilstaan bij de enorme transformatie die jij in het afgelopen jaar hebt ondergaan. Bij onze eerste ontmoetingen was je soms nog wat terughoudend, zoekend. Maar tegelijkertijd ook enorm enthousiast en nieuwsgierig. Je gaf aan geraakt te zijn door wat je las en ik merkte aan je dat je nauwelijks kon wachten om de stof goed te begrijpen en in de praktijk te kunnen brengen.

Maar dit maakte je ook onzeker. Je vertelde over je eerste stappen in het systemisch werken en over hoe je ineens overvallen werd door de vraag: ‘Kan ik dit wel?’ ‘Doe ik het wel goed?’

Maar je was ook trots. Trost op wat je ineens toch bleek te kunnen. De nieuwe manier van kijken die je gaandeweg en bijna onbewust toch meer eigen was geworden dan je dacht.

Het is een zoektocht voor je geweest hoe je deze nieuwe manier van kijken en handelen kon integreren in de praktijk van je dagelijks werk:

Je werkt solistisch, wat maakt dat je zelf je weg moet zien te vinden en zelf vorm moet zien te geven aan je rol als STW’er...

Maar je werkt ook nauw samen met collega’s. Collega’s door wie je je gesteund voelt. In een team waarin jij je thuis voelt en waarin het systemisch werken met open armen verwelkomt wordt...

Maar je werkt ook in een team waar veel onrust is, waar veranderingen elkaar in rap tempo opvolgen en waarin naast collegialiteit soms ook wantrouwen een rol speelt. Een team waarin jij je rol als STW’er moet waarmaken en anderen van de meerwaarde moet overtuigen...

Zoveel posities.

Je mag best weten dat ik me wel eens heb afgevraagd of dat wel vol te houden was. Dat is gebleken. Je hebt van deze verscheidenheid je kracht gemaakt. Door in gesprek te blijven over wat je enthousiasmeert, wat je raakt en onzeker maakt. Door je twijfel en trots de ruimte geven en zo voor jezelf de voorwaarden te scheppen voor groei.

Beste groep, dank dat ik deel mocht uitmaken van jouw proces.